

Declaració institucional i política de Jordi Ballart

2-11-2017

BONA TARDA

I gràcies a totes i tots per ser aquí.

He convocat aquesta compareixència per informar-vos QUE M'ACABO DE DONAR DE BAIXA COM A MILITANT DEL PSC I, COM A CONSEQÜÈNCIA LÒGICA I ÈTICA, AVUI RENUNCIO A L'ALCALDIA DE TERRASSA.

He de dir que avui és un dia trist per a mi, però alhora, de pau interior.

Després de 5 anys a l'Alcaldia de Terrassa he pres la decisió per coherència, per dignitat i per no voler seguint formant part d'un partit que ja fa temps que m'ha deixat de representar.

Fa temps que les direccions del PSOE i del PSC s'han independitzat dels militants i dels seus compromisos. Han decidit clarament recolzar Rajoy i el PP, abandonant aquell «no a Rajoy» que ens va donar tanta esperança fa uns mesos, quan es van celebrar les primàries del PSOE.

Pedro Sánchez va plantejar compromisos molt seriosos, com apostar per una Espanya plurinacional i unida, per una esquerra plural i capaç de sumar forces per fer fora Rajoy.

Aquest era el camí per evitar la catastròfica situació en la qual ens trobem ara mateix i de la qual responsabilitzo en primer terme els governs de Rajoy i de Puigdemont, i en segon terme les formacions polítiques que els han donat i els donen el seu suport.

Davant de tot això, les persones que creiem que la política s'ha de fer des de l'honestedat i des de la valentia no ens podem quedar indiferents.

Estic segur que aquests dies hi ha molta gent sensata, de totes les ideologies, a tot arreu, que pateix contradiccions igualment profundes que les meves.

Respecto moltíssim totes aquestes persones que, com jo faig ara mateix, intenten ser coherents i afrontar amb dignitat, amb llibertat i amb esperit crític els temps, tan difícils i confusos, que estem vivint.

No em resigno a acceptar el fracàs de la política, perquè penso que és només el fracàs d'aquesta forma de política irresponsable, frívola, allunyada dels ciutadans i ciutadanes, que està ofegant la democràcia al nostre país.

Tot això em trenca el cor, com a socialista, com a federalista i com a catalanista.

És exactament el mateix que li passa a molta gent que comparteix aquests ideals, gent que se sent sola des de fa molt temps, que no se sent representada.

He estat militant de les Joventuts Socialistes i del PSC des de ben jove. Vinc d'una família socialista, sóc nét de republicans i m'he criat entre socialistes...

He tingut la sort de trobar persones que he admirat molt... Persones de les quals he après molt, i no només socialistes, sinó de diferents colors polítics.

Tinc claríssim que un partit polític no és un convent o un exèrcit que funciona a base «d'orden y mando», sinó que ha de ser una organització democràtica, plural, diversa, que està unida al voltant d'un projecte, però en la qual també hi ha d'haver lloc per a la discrepància des de la lleialtat.

És un equilibri difícil, ho sé, però totes les vegades que he lluitat per democratitzar els partits i millorar la democràcia, estava fent exactament això que dic: apostant per la diversitat, pel respecte, per la riquesa del debat i de les diferents postures i per contribuir a crear una nova cultura política.

Si no canviem els partits, no millorarem la democràcia. Els partits actuals, la majoria, estan degradant la democràcia.

N'estic absolutament convençut: cal canviar els partits polítics.

I cal fer-ho amb urgència, perquè ens hi juguem el futur de la nostra democràcia, del nostre model de societat del benestar i dels ideals i valors del socialisme i de les esquerres.

Ho he constatat personalment, per exemple, amb el debat sobre la gestió pública de l'aigua a Terrassa, en el qual m'he compromès profundament per desenvolupar un model de futur impecablement d'esquerres, que garanteixi l'autonomia i sobirania municipals i que protegeixi els interessos públics, els interessos dels ciutadans i ciutadanes.

En tota aquesta qüestió, llevat d'algunes excepcions, el meu partit a nivell nacional no ha estat al meu costat.

He acabat per admetre, i ho faig amb molt dolor i amb molta emoció, que en els darrers temps el PSC ha anat perdent la «S» de socialistes i la «C» de Catalunya.

És a dir, que ha renunciat als valors i ideals de socialdemocràcia i de catalanitat, que són els fonaments d'una llarga història de servei al país i de compromís progressista amb els ciutadans i ciutadanes.

El PSC ha renunciat a representar la pluralitat del país, pendents només dels resultats electorals i de les enquestes, de conservar petites parcel·les de poder.

No sóc ni el primer que marxa ni seré l'últim. I no me n'alegro gens ni mica. La veritat és que em fa molta pena.

Però no abandono ni la lleialtat ni la fraternitat amb tanta gent amb la qual tinc tantes coses en comú.

He estat, sóc i seguiré sent sempre socialista, federalista i catalanista, i justament per això no puc continuar al PSC, perquè crec que ja no representa aquests ideals.

Crec fermament en una Espanya plurinacional (una nació de nacions) i defensaré un referèndum legal i acordat per a donar una sortida democràtica a la situació que estem vivint.

Uns diuen que sóc "independentista" i d'altres que sóc "unionista". No sóc ni una cosa ni l'altre. Com deia Joan Reventós, "som socialistes, catalanistes i europeïstes per les mateixes raons".

No marxo del PSC pels esdeveniments dels darrers dies ni pels pactes amb PP i C's, que també.

El gir a la dreta ha estat un motiu important, però ja fa temps que em vaig començar a sentir fora de lloc.

Tot i que molts voldran adjudicar la meva decisió al context actual, aquest només ha estat la gota d'aigua que ha fet vessar el got.

I precisament, l'aigua, el procés que vaig liderar per recuperar la sobirania d'un dret bàsic i no un negoci, ha estat el que m'ha fet pagar el preu.

El preu de la valentia. No he estat recolzat ni comprès, i m'he exposat a pressions molt fortes que m'han fet adonar-me de la connivència del meu partit amb certs poders i lobbies econòmics.

Aquest, juntament amb la lluita que he tingut amb els bancs per a garantir el dret de l'habitatge per a tothom han estat els grans motius que he arrossegat els darrers mesos fins avui.

Els darrers dies molta gent m'ha demanat que no renunciés a ser alcalde, igual que d'altres m'han dit que sí ho fes. Però avui faig un acte en resposta a la meva consciència i a la meva serenor.

Han estat 5 anys on he pogut viure la gran experiència de ser l'alcalde de la tercera ciutat de Catalunya. He pogut compartir molta feina, molt bona feina, amb equips meravellosos.

He pogut conèixer molta gent i molt interessant pel camí de qui he après moltes coses, hem compartit molts moments i viscut moltes experiències irrepetibles.

En definitiva, una experiència que m'emporto en la meva motxilla personal i de la que en recordaré sempre molts grans moments i molts d'altres on hem treballat molt i ens hi hem esforçat per a assolir molts reptes importants per a la ciutat.

Avui, Terrassa és una gran ciutat i aquest és l'orgull que m'emporto d'haver posat el meu gra de sorra fent al màxim i dedicant-m'hi al 100%, de dia i de nit al llarg d'aquests 5 anys.

- Hem estat pioners en iniciar i aprovar el procés de municipalització de l'aigua a Terrassa, que aquesta fos un bé públic dels terrassencs i terrassenques i no propietat dels poders econòmics. Perquè l'aigua és un dret de la gent i no pot ser un negoci privat.

- Hem estat el primer Ajuntament de tot l'Estat en multar els bancs que disposaven de pisos buits. Hem obert més de 1.000 expedients sancionadors.

- Hem creat una oficina contra la pobresa energètica per a garantir els subministraments bàsics (aigua, llum i gas).

- Terrassa ha estat reconeguda per les polítiques d'accessibilitat.

- Hem impulsat el projecte "Alcalde als barris", amb la instal·lació del meu despatx a un barri diferent de la ciutat cada mes per a conèixer les necessitats dels barris in situ i estar a prop de la gent.

- Hem viscut un fet històric: el Metro de Terrassa, amb la posada en marxa de 3 noves estacions de FGC.

- Hem dut a terme el projecte d'esponjament de Ca n'Anglada per a millorar l'espai públic, la convivència i la cohesió social.

- Hem impulsat el projecte "Terrassa Energia Intel·ligent", d'estalvi i eficiència energètica que implicarà, entre d'altres, la substitució de 30.000 punts de llum per LEDs.

- Hem desenvolupat el projecte de l'Anella Verda que ha de preservar el nostre magnífic i envejable entorn natural.
- He estat l'Alcalde en els pitjors moments de la crisi econòmica amb greus conseqüències per a la ciutadania. En aquest context, entre altres mesures, s'ha fet el Pacte Local per a l'Ocupació entre l'Ajuntament, la Patronal i els Sindicats, un pacte únic a Espanya que a contribuït a generar llocs de treball.
- Quan vaig entrar d'Alcalde el Desembre de 2012 hi havia 23.659 aturats (un 27,4%). Avui n'hi ha 14.988 (un 13,9% amb dades de setembre de 2017). Són xifres encara massa altes sobre les que s'ha de continuar treballant.
- Hem estat escollits com a Ciutat del Cinema per la UNESCO i hem convertit el Parc Audiovisual de Catalunya en un referent del sector.
- Hem estat referents en polítiques LGTBI. A Terrassa, tothom pot estimar a qui vulgui.
- Presidim, des de fa pocs mesos, la Xarxa de Ciutats per la Ciència i la Innovació (Red INPULSO), que ens brinda noves oportunitats per la ciutat de Terrassa. Hem apostat per la ciència i la innovació, per les noves tecnologies, pels sectors més creatius i competitius, per la col·laboració amb tots els agents socials i econòmics, pensant sempre en contribuir a generar ocupació estable i de qualitat.
- Hem augmentat amb límit condicionat a les necessitats existents les beques menjador i les beques d'activitats de vacances. Hem oberts els casals d'agost, setembre i Nadal per a garantir les necessitats bàsiques dels infants i joves més vulnerables de la ciutat.
- Hem creat noves relacions i sinèrgies amb la nostra ciutat veïna, Sabadell, trencant amb la rivalitat que sempre havia existit. Ens hem mirat a la cara i no de reüll. He col·laborar lleialment amb els diferents alcaldes de Sabadell.
- Hem creat nous fòrums, nous espais de participació i diàleg,, amb l'objectiu que la ciutadania fos corresponsable de les decisions públiques.
- Avui deixo un Ajuntament solvent i amb les finances sanejades. Un Ajuntament que paga a 30 dies o menys als seus proveïdors.

I aquestes són només algunes pinzellades, perquè no em vull allargar, d'una acció de govern progressista, seriosa, responsable i eficaç, que està orientada a millorar la vida de les persones, a construir un futur millor per a Terrassa, a enfortir principis com la justícia social, com la qualitat de vida o la igualtat.

Hi ha hagut errors i encerts, reptes assolits, promeses complertes, d'altres en procés i unes més lluïdes que d'altres, juntament amb una política municipal de proximitat que ha caracteritzat la feina de tot el meu equip.

Des de l'inici he tingut clar i era un propòsit irrenunciable fer la meva feina connectat a la realitat, sabent què estava passant a la ciutat en primera persona i escoltant els problemes que estaven passant en directe.

Les xarxes socials han estat una de les meves més grans eines, a través de les que he contestat milers i milers de missatges, rebent prop d'un centenar de missatges privats a diari i intentant donar una resposta individualitzada a cadascun i cadascuna.

Sé que molt sovint he contestat tard, però sempre ho he fet, i ho he fet des de casa, jo mateix, per molt que molts ho segueixin posant en dubte. I, a aquells que no he contestat, prometo fer-ho en les properes setmanes.

Però també em vaig comprometre a obrir de bat a bat les portes del meu despatx, a rebre a qui necessités parlar amb mi. Mai el despatx de l'Alcalde ha rebut tanta gent ni tants infants per a conèixer el seu Ajuntament, el seu funcionament i què feia el seu Alcalde (milers cada any de tots els centres educatius de la ciutat).

No ha estat només un propòsit, sinó un convenciment que aquesta era la meva única manera de poder fer el millor possible la meva feina.

Vaig acabant...

Aprofito per expressar el meu més sincer i profund agraïment a les persones que han confiat en mi i m'han donat el seu vot, als companys i companyes del meu grup municipal, al grup municipal del PDECAT, als treballadors i treballadores de l'Ajuntament i a tota la gent més propera amb la qual al llarg de cinc anys hem fet equip, hem fet feina i ens hem compromès a tirar endavant aquesta ciutat.

Marxo amb la consciència tranquil·la i amb el cap ben alt.

Deixo el meu càrrec per responsabilitat i coherència amb els meus valors.

Marxo tranquil perquè sovint he pogut ficar la pota, però garanteixo que mai no he ficat la mà.

He estat un Alcalde auster que mai ha cobrat dietes i sempre ha estat honest i transparent a l'hora d'explicar la feina que ha fet. Tothom a Terrassa ha pogut saber què feia el seu Alcalde a cada moment.

I, com em va acompanyar en tota la campanya per a les eleccions del 2015, he estat VALENT, valentia que em porta avui a aquí.

Aquest és el meu preu de la valentia.

La meva renúncia obre una nova etapa política a la ciutat, en la qual seguiré treballant al servei de Terrassa i lluitant pels meus ideals.

No penso renunciar al futur ni ser presoner del passat.

Avui, el meu avi, torturat i condemnat pels feixistes, sé que estaria orgullós de mi, igual que joestic orgullós de ser el seu nét i vull estar sempre a l'alçada de l'exemple que em va donar.

Moltes gràcies.